

Besluit Opslaan Ondergrondse Tanks (BOOT)

Een ondergrondse opslagtank heeft een levensduur van ongeveer 15 tot 20 jaar. Vroeg of laat raken tanks lek. De olieresten kunnen daardoor in de bodem komen. Om dat probleem aan te pakken werd in 1993 het Besluit Opslaan in Ondergrondse Tanks (BOOT) van kracht.

BOOT

Het BOOT geldt voor ondergrondse opslagtanks waarin vloeibare brandstoffen, afgewerkte olie en huishoudelijk afvalwater zijn opgeslagen. Voor de opslag van andere vloeistoffen is een milieuvergunning vereist. Op grond van het BOOT mogen alleen vloeistoffen opgeslagen worden in daartoe aangewezen inrichtingen en moet er voldaan worden aan verschillende verplichtingen. Belangrijk is met name de verplichting tot financiële zekerheidstelling in het geval dat het bedrijf aansprakelijk is voor verontreiniging van de bodem als gevolg van het opslaan van vloeistoffen in ondergrondse tanks (zie: TANK-POLIS). Op grond van BOOT had iedere tankeigenaar vóór 1 september 1993 de aanwezigheid van de tank bij de gemeente moeten melden. Als deze tank niet meer in gebruik was, moest deze tank bovendien binnen 5 jaar na die datum worden verwijderd of ontklaard worden gemaakt door een KIWA-erkend bedrijf.

BOOT 1998

Op 15 augustus 1998 is het gewijzigde Besluit Opslaan in Ondergrondse Tanks (BOOT 1998) in werking getreden. Hierbij gaat het niet alleen om tanks waar nog niets aan gedaan is, maar ook om de tanks die in het verleden wel zijn gesaneerd, maar niet op de juiste manier.

SANERING IN HET VERLEDEN

Veel gemeenten besteedden in de jaren '80 aandacht aan de ondergrondse tanks, vaak in het kader van 'Actie Tankslag'. Achteraf blijkt dat de regels hiervoor niet streng genoeg waren. Zo dacht men ten onrechte dat het vullen van de tank met absorberende korrels afdoende was. Ook namen nogal wat eigenaren zelf het initiatief de tank onschadelijk te maken, vaak door bedrijven die volstonden met het leegpompen van de tank. In veel gevallen kostte zo'n 'schoonmaak operatie' weinig of niets.

Soms werd niet alle olie uit de tank verwijderd en bleef er 'sludge' achter, een mengsel van water en olie dat op de bodem van de tank het roestproces op gang brengt. Ook kwam het voor dat de tanks na het leegpompen werden gevuld met water.

JUISTE SANERING

De enig -ook op langere termijn- afdoende methode is: het leeg- en schoonmaken van de tank en vervolgens afvullen met schoon zand. Dat dit inzicht pas in de jaren '90 doorbrak, blijkt uit het feit dat deelnemers aan gemeentelijke acties in de jaren '70 en '80 vaak een gemeentelijke 'geen-gevaar meer-verklaring' kregen. Helaas blijkt deze verklaring weinig waarde te hebben; veel van de toen behandelde tanks leveren nog steeds gevaar op voor het milieu. In een aantal gevallen moet de tank opnieuw worden gesaneerd.

TANKSANERING EN BODEMONDERZOEK

Bedrijven die op hun bedrijfsterrein een ondergrondse tank hebben liggen, hebben meestal te maken met het BOOT. In het besluit wordt onderscheid gemaakt tussen nieuwe en bestaande tanks. In beide gevallen is het uitvoeren van een nulonderzoek ter plaatse van de tankinstallatie (dus inclusief leidingwerk, vulpunt en ontluuchtingsleiding) verplicht. In het schema op de achterzijde van deze factsheet worden de mogelijkheden ten aanzien van bestaande tanks weergegeven.

SUBSIDIE TANKSANERING

Zoals eerder vermeld, zijn er in het verleden tanks op de onjuiste manier gesaneerd. Ook wanneer de tank niet is afgevuurd, is het onbillijk om iemand voor de 2^e maal voor saneringskosten op te laten draaien. Het Ministerie van VROM heeft reeds enkele jaren geleden een eenmalige bijdrage voor

gemeenten in het vooruitzicht gesteld voor het opnieuw saneren van deze tanks. Voorwaarde is wel dat de eerste sanering voor het van kracht worden van het BOOT op 1 maart 1993, moet hebben plaatsgevonden. De tankeigenaren kunnen een tegemoetkoming in de kosten voor hersanering krijgen door een declaratie in te dienen bij de gemeente.

VERPLICHTING

In beginsel ligt de verplichting voor het saneren van een oude tank bij de eigenaar van die tank. In erfpachtsituaties zal in het algemeen de erfpachter gelijkgesteld worden met de eigenaar, zodat de erfpachter verplicht is de tank te verwijderen. Mocht er bij het verwijderen van een tank een bodemverontreiniging aan het licht komen, dan is het tankverwijderingsbedrijf verplicht deze verontreiniging te melden bij het bevoegd gezag. Bij BOOT is dat de gemeente.

Deze polis is bedoeld voor eigenaren of gebruikers van ondergrondse tanks die moeten voldoen aan de verplichtingen uit het BOOT. De TANK-POLIS verzekert schade die na de ingang van de verzekering is ontstaan. De schade kan bestaan uit de saneringskosten die voortvloeien uit het ongedaan maken van verontreiniging die is veroorzaakt door ondergrondse tanks. Het kan gaan om schade op het eigen bedrijfsterrein of op de aangrenzende terreinen. Ook is de aansprakelijkheid voor schade aan derden verzekerd. Een aantal zaken zoals het herinrichten van het terrein zijn niet gedekt.

Voor meer informatie over dit onderwerp of voor andere vragen, kunt u tijdens kantooruren bellen met BSB Zuid, 073 – 680 66 90. U kunt ook een mail sturen: info@bsbzuid.nl. Voor meer informatie kunt u ook onze website raadplegen: www.bsbzuid.nl.

DE TANKPOLIS

